

dårlige økonomi, i april måned 1964 er blevet tilbudt fiskeriorganisationerne en ophævelse af halleafgiften, for så vidt angår fisk, der sælges uden for auktionshallerne, samt en nedsættelse af halleafgiftsprocenten fra normalt 0,5 pct. til 0,4 pct. af værdien. Den samlede mindreindtægt herved er beregnet til ca. 450.000 kr. årlig. Det har dog ved tilbuddets fremsættelse været præciseret, at det var en forudsætning, at bevillingsmyndighedernes tiltrædelse af forslaget kunne opnås.

Dette tilbud kunne ikke accepteres af fiskeriorganisationerne, og afgifterne opkræves derfor fortsat som hidtil.

N. Den militære klædefabrik.

Fra *forsvarsministeren* har udvalget modtaget følgende skrivelse som svar på et af udvalget fremsendt spørgsmål vedrørende den militære klædefabrik:

Forsvarsministeriet. København, den 8. februar 1965.

Ved skrivelse af 1. februar 1965 har finansudvalget i forbindelse med finanslovsforslaget for 1965-66 udbedt sig forsvarsministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad § 2.N. Den militære klædefabrik. I anmærkningerne anføres det, at virksomheden omfatter fremstilling af metervarer til uniformering af statens personel samt fremstilling på metervarebasis af uniformseffekter m. v. til militært personel m. fl. I denne forbindelse ønskes oplyst, om det er pålagt de forskellige statsinstitutioner at indkøbe de pågældende metervarer hos den militære klædefabrik, eller om de pågældende leverancer udbydes i licitation, således at også private virksomheder har adgang til at fremkomme med tilbud.

Således foranlediget skal man herved meddele følgende:

Spørgsmålet om, hvorvidt det er pålagt statsinstitutioner at købe uniformsstoffer fra den militære klædefabrik, må besvares bekræftende, og det kan oplyses, at denne ordning, der har bestået siden 1932, i sin tid er indført efter statsministeriel henstilling.

Det skal i øvrigt bemærkes, at spørgsmålet om klædefabrikkens opretholdelse som statsvirksomhed har været overvejet under den med bistand fra forvaltningsnævnets sekretariat foretagne gennemgang af forsvarets producerende virksomheder, der bl. a. har resulteret i beslutningen om krudtværkets nedlæggelse.

For klædefabrikkens vedkommende har man ikke ment, at en nedlæggelse eller begrænsning burde komme på tale, da det ved undersøgelsen har vist sig, at fabrikken dækker statens behov for uniformsstoffer på en i økonomisk henseende fuldt tilfredsstillende måde, og at årsagen hertil i første række må søges i, at fabrikken råder over et moderne produktionsanlæg, hvis kapacitet udnyttes til en jævnt forløbende fremstilling af ensartede varer.

Hertil kommer, at de fremstillede stoffer som følge af deres anvendelse til uniformer skal opfylde særlige krav, der forudsætter en fagkundskab og tradition, som private virksomheder i almindelighed ikke kan forventes at være i besiddelse af. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der for de pågældende uniformsstoffers vedkommende foreligger erfaring for, at en ensartet kvalitet og indfarvning vanskeligt kan opnås på skiftende produktionssteder.

Det ville derfor næppe være anbefalelsesværdigt at forlade den nuværende ordning til fordel for en licitationsordning.

VICTOR GRAM